

**UCHWAŁA NR XXI/160/15
RADY MIEJSKIEJ W KOŻUCHOWIE**

z dnia 26 listopada 2015 r.

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Solniki na lata 2015-2022

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515), art. 5 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem Środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach programów Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. z 2013 r., poz. 173 z późn. zm¹⁾) w związku z § 10 ust. 2 pkt 2 lit. b rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. z 2013 r., poz. 501; z 2014 r., poz. 665) Rada Miejska w Koźuchowie uchwala, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Solniki na lata 2015-2022 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Koźuchowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikowaniu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Koźuchowie.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Jacek Niezgodzki

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r., poz.349.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SOLNIKI NA LATA 2015-2022

Plan Odnowy Miejscowości Solniki został opracowany przez mieszkańców wsi Solniki.

I. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI.

1. Lokalizacja, przynależność administracyjna, ludność.

Solniki położone są w jednostce fizjograficznej przynależnej do Wzgórz Dałkowskich. Wzgórze Dałkowskie stanowią glacitektonicznie zaburzony pas moren czołowych, wyznaczających granice zlodowacenia środkowopolskiego. W zróżnicowanym krajobrazie Wzgórz Dałkowskich zaznaczają się dwie jednostki morfogenetyczne:

- część zachodnia, reprezentująca krajobraz wysoczyzny morenowej pagórkowatej, gdzie rzędne terenu wynoszą powyżej 190 m n.p.m.

- część wschodnia z wyraźnie zaznaczającymi się dwoma poziomami rzeźby, rozdzielonymi 15-50 metrowym progiem morfologicznym; górny poziom 145 - 195 m n.p.m. charakteryzuje krajobraz łagodnie pofalowany; dolny poziom, położony na wysokości 90 - 110 m n.p.m. o niewielkich deniwelacjach łagodnie opada ku północy w stronę Obniżenia Nowosolskiego.

Solniki położone są w odległości 5 km na południowy wschód od siedziby gminy Kozuchów, 7 km na południe od siedziby starostwa Nowej Soli województwie lubuskim.

Solniki przecina droga powiatowa relacji Czciradz – Solniki – Dziadoszyce – Bielice – Lasocin.

Solniki są sołectwem gminy Kozuchów. W listopadzie 2015 roku wieś zamieszkiwały 252 osoby, w tym 118 kobiet i 134 mężczyzn. Solniki zajmują powierzchnię 780 ha.

2. Historia

Wieś Solniki (niem. *Zölling*) należy do jednych z najstarszych miejscowości na terenie Środkowego Nadodrza położona wśród Wzgórz Dałkowskich. Prowadzone przez niemieckich i polskich archeologów badania wykazały istnienie na tym terenie osadnictwa kultury łużyckiej (900 - 600 p.n.e.), później kultury pomorskiej i lateńskiej (250 - 100 p.n.e.).

We wczesnym średniowieczu znajdował się tutaj gród obronny (VIII w.). Swój największy rozkwit gród przechodził prawdopodobnie w pierwszej połowie X wieku. Sądzi się, że była to warownia plemienia Dziadoszan. Natomiast po przyłączeniu Śląska do państwa Piastów mieścił się tutaj lokalny ośrodek administracyjny. W trakcie badań odkryto również istnienie późniejszych zabytków pochodzących z XII - XIII w. i był to prawdopodobnie schyłkowy

okres istnienia grodu. Sama wieś Solniki powstała natomiast w II połowie XII wieku. Z 1220 roku pochodzi pierwsza wzmianka o kościele parafialnym (Czolnik), który należy do jednych z najstarszych w regionie. Romański kościół pod wezwaniem św. Anny wzniesiono z kamienia na górującym nad okolicą wzgórzu (niewykluczone, że na miejscu jakiegoś pogańskiego ośrodka kultu). W XV wieku został przebudowany w stylu gotyckim, do elewacji północnej została dobudowana kaplica, od zachodu dostawiono masywną wieżę w kształcie graniastosłupa zamkniętego namiotowym dachem. Następną przebudowa nastąpiła w XVI wieku, w nawie oraz prezbiterium wykonano sklepienia sieciowe. Wtedy też otoczono kościół kamiennym murem, w który w XVIII w. wstawiono bramkę. Kruchta została dobudowana do wejścia głównego w XVIII w. W ściany wewnętrzne, jak i w elewacje, wmurowane są płyty nagrobne z XVI i XVII wieku. Wyposażenie wnętrza pochodzi z okresu renesansu i baroku (ołtarz i ambona). Organy są neogotyckie. W 1917 jeden z trzech dzwonów został zarekwirowany na potrzeby wojenne. W średniowieczu Solniki były własnością rycerską i należały do kilku właścicieli. Pierwszym wzmiankowanym w 1295 r. był Jasco zu Czolnik, do 1405 r. wymienia się natomiast Johanna von Frankinfurta, który sprzedał posiadłość braciom Phlipowi i Paulowi von Unruh. W 1421 r. pojawiła się pierwsza wzmianka o miejscowym wiatraku. Około 1438 r. Solniki przeszły na własność rodziny von Kottwitz - Hans (1438 - 1478), Bernhard (1480 -1505). Ostatnim wymienianym przedstawicielem tego rodu był Andreas von Kottwitz (1506 r.), po nim posiadłość należała do Hansa von Schenkendorfa. Około 1540 r. Solniki zakupił Wenzel von Braun, jego następcą był Konrad, któremu przypisuje się budowę renesansowego dworu obronnego (otoczony fosą obiekt wybudowano prawdopodobnie w miejscu wcześniejszego założenia obronnego, np. drewnianego dworu lub wieży rycerskiej). W 1539 r. wzmiankowany jest miejscowy folwark - Obervolwerk. Z wnukami Wenzla von Brauna, Dietrichem i Wolfem związana jest tragedia rodzinna. Według tradycji obaj Braunowie konkurowali o względy Teresy von Rechenberg z Borowa Polskiego, która wybrała Dietricha (w tym czasie właściciela pobliskich Drwalewic). Urażony Wolff zabił brata i opuścił Solniki, później w ramach pokuty miał wykuć kamienny krzyż pokutny (obecnie wmurowany w ogrodzenie kościoła w Borowie Wielkim). Ostatnim z solnickich Braunów był Joachim Sigsimund (1668 r.). Po jego śmierci dobra kilkakrotnie zmieniały właścicieli - Augustin von Stoessel - 1670 r., Johann Simon von Vetter - 1679 r., Johann von Roeber - 1683 - 1705 r. Właściciele majątku w XVIII w. pozostają nieznani. Wiadomo, że w końcu tego stulecia Solniki należały do pruskiego generała kawalerii Wilhelma von Dobschütza, jego żona to Henrietta von Braun (nie wiadomo, czy spokrewniona była z rodzimą linią rodu). Prawdopodobnie za rządów

Dobschütza miała miejsce generalna przebudowa siedziby, której nadano kształt klasycystycznego pałacu. W sąsiedztwie pałacu założono romantyczny park z oranżerią (fosa wokół pałacu została zasypana). Począwszy od 1836 r. właścicielem Solnik została rodzina von Gleim. W 1845 r. wieś liczyła 70 domów i 542 mieszkańców, w skład posiadłości ziemskiej wchodziły 3 folwarki, 3 wiatraki, gorzelnia i browar. W połowie wieku wybudowano nowe zabudowania folwarku (przypałacowego), który specjalizował się w hodowli owiec. Na początku XX w. Arthur von Gleim przeprowadził rozbudowę pałacu - taras i ryzalit (wieża), dokonano również nowych nasadzeń w parku, gdzie wcześniej założono niewielki staw. Ostatnią właścicielką majątku była wdowa po Arthurze - Eliza von Gleim.

Po zakończeniu II wojny światowej w Solnikach stacjonowali żołnierze radzieccy. We wsi zorganizowano wojskowe gospodarstwo rolne. Pozostawiono w niej niemieckich mieszkańców, którzy pracowali na potrzeby armii czerwonej. Wieś pozostawała pod kontrolą Rosjan do 1948 r. Po przejęciu Solnik przez administrację polską w miejscowym majątku utworzono państwowe gospodarstwo rolne. Początkowo gospodarstwo specjalizowało się w hodowli bydła i trzody chlewnej, później w okolicy założono sady, które stały się podstawą funkcjonowania przedsiębiorstwa. Pałac zaadaptowano na potrzeby administracji gospodarstwa. Po przemianach ustrojowych w latach pięćdziesiątych ubiegłego wieku majątek przeszedł w ręce osoby fizycznej. W końcu XX wieku przeprowadzono generalny remont obiektu z miejscami noclegowymi i zapleczem gastronomicznym.

3. Przestrzenna struktura miejscowości.

Miejscowość Solniki ma zabudowę rozproszoną w układzie kalenicowo - szczytowym pochodzi z XIX wieku, szczególnie z drugiej połowy XIX wieku. W centrum wsi zabudowa bardziej zwarta. Wiele zagród jest dość dużych, a budynki o dość bogatym detalu architektonicznym. Pod koniec XIX wieku powstało we wsi szereg budynków użyteczności publicznej jak budynek stacji w latach 1882 - 1890, szkoła z końca XIX wieku. Układ dróg typu tzw. „łańcuchówka”. Składa z jednej drogi głównej, przy której są zlokalizowane zabudowy mieszkalno-gospodarcze, oraz kilku dróg pobocznych prowadzących bezpośrednio na pobliskie pola.

Solniki posiadają wielu cennych zabytków. Do najważniejszych zabytków wpisanych do rejestru zabytków należą:

1) zespół pałacowo - parkowo — folwarczny sięgający XVI wieku i rozbudowany w wieku XIX, w skład którego wchodzi pałac, oranżeria, dwie oficyny, budynek gospodarczy, stodoła. Wśród tej zabudowy wyróżnia się pałac zbudowany w XVII wieku jako obronny, otoczony fosą. Na początku XIX wieku pałac gruntownie przebudowano w stylu klasycystycznym i powiększono na początku XX wieku o wieże i taras. Założony na planie prostokąta zbliżonego do kwadratu, o dwóch kondygnacjach nakryty jest dachem czterospadowym z powiekami. Oficyny wzniesiono na początku XIX wieku w stylu klasycystycznym jako parterowe budowle o dachach naczółkowych. W tym samym czasie co oficyny zbudowano stodołę i budynek gospodarczy jako budowle parterowe, na rzutach w kształcie wydłużonych prostokątów. W parku usytuowana jest oranżeria wzniesiona w początkach XIX wieku w stylu klasycystycznym. Wzniesiona na planie wydłużonego prostokąta, parterowa budowla nakryta dachem czterospadowym. Elewacja południowa rozczłonkowana arkadami.

2) kościół usytuowany na wzniesieniu, a wzniesiony w pierwszej ćwierci XIII wieku, przebudowany w wieku XV i rozbudowany o wieżę i kaplicę w XVI wieku. Ta gotycka świątynia z relikwiami romańskimi murowana jest z kamienia polnego i cegły. Jest to jednonawowa budowla, z węższym prezbiterium i kwadratową wieżą od zachodu. Do nawy przylega kaplica i kruchta. Kościół otoczony kamiennym murem z XVI wieku.

II. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI.

1. Infrastruktura społeczna.

W Solnikach, w budynku po byłej szkole podstawowej znajduje się świetlica wiejska, filia Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy. Obiekt dzięki zaangażowaniu miejscowej ludności nie został zdewastowany. Wymaga jednak podjęcia w najbliższym czasie remontu. Brakuje wyposażenia świetlicy (sprzęt AGD, krzesła, stoły, sprzęt komputerowy).

W bezpośrednim sąsiedztwie budynku znajduje się plac użytkowany, jako boisko sportowe bez wyposażenia.

2. Infrastruktura techniczna.

Solniki posiadają drogę powiatową zapewniającą możliwości dojazdu do siedziby gminy. Jej stan jest zły. Jeszcze w gorszym stanie jest droga gminna, która przeważającej długości jest zapadniętą jezdnią.

Wzdłuż dróg brakuje chodników.

Przez wieś przebiega nieczynna linia kolejowa relacji Kozuchów – Nowe Miasteczko, która mogłaby być wykorzystana na ścieżkę rowerową.

Miejscowość nie posiada dostatecznego połączenia komunikacyjnego. Wieś jest zwodociągowana w 100%. Nie posiada jednak kanalizacji, dlatego ścieki są gromadzone w zbiornikach bezodpływowych lub odprowadzane bezpośrednio do gleby.

Dobrze rozwiązana jest sprawa z zakresu odbioru odpadów stałych. Większość mieszkańców dokonuje segregacji odpadów. Miejscowość ma dostęp do sieci telekomunikacyjnej.

3. Gospodarka i rolnictwo.

Brak w miejscowości dużych zakładów przemysłowych, punktów usługowych. W Solnikach istnieje jeden zakład przetwórstwa owoców. Istnieje kilka firm działających na własny rachunek. W Solnikach znajdują się jeden sklep spożywczy. Część ludności posiada gospodarstwa rolne, których w Solnikach jest 53. Przeważają gospodarstwa o powierzchni do 5 ha, w tym jedno gospodarstwo ekologiczne, są dwa duże gospodarstwa rolne o powierzchni ponad 50 ha w tym jedno gospodarstwo o powierzchni ponad 250 ha zajmujące się głównie uprawami drzew owocowych i warzyw. Produkcja rolna ze względu na bardzo dobre gleby oparta jest głównie na produkcji roślinnej w szczególności uprawie zbóż i rzepaku.

Bardzo zaniedbany jest system melioracyjny, co powoduje, szczególnie w okresie wiosennym lokalne podtopienia.

4. Kapitał społeczny i ludzki.

Zdecydowaną większość mieszkańców Solnik stanowią osoby w wieku produkcyjnym. Część mieszkańców, którzy nie zajmują się rolnictwem znajdują zatrudnienie w Nowej Soli, Kożuchowie oraz w zagłębiu miedziowym. Obserwuje się zjawisko wyjazdów mieszkańców do pracy za granicą.

Miejscowość charakteryzuje się wysokim bezrobociem.

W miejscowości działa Stowarzyszenie na rzecz rozwoju wsi Solniki, które wykazuje aktywność w zakresie funkcjonowania obiektu po byłej szkole podstawowej, obecnie świetlicy wiejskiej.

III. OCENA SŁABYCH I SILNYCH STRON MIEJSCOWOŚCI.

Na podstawie analizy zasobów wsi opracowano korzystne i niekorzystne cechy miejscowości, które mogą mieć wpływ na przyszłość Solnik i jego mieszkańców.

	Mocne strony	Słabe strony
wewnętrzne	<ul style="list-style-type: none"> - położenie w pobliżu ośrodków miejskich; - dobrze rozwinięta sieć wodociągowa; - nieskażone środowisko naturalne; - dobra współpraca z samorządem gminnym; - duża aktywność miejscowej ludności; - rozwiązana sprawa segregacji i odbioru odpadów stałych; - zakład przetwórstwa owoców. 	<ul style="list-style-type: none"> - bardzo zły stan drogi gminnej; - brak chodników, ścieżek rowerowych; - zły stan techniczny obiektów kulturalnych; - brak obiektów sportowych; - wysokie bezrobocie; - zaniedbany system melioracyjny; - nieuregulowana gospodarka ściekowa; - niski przyrost naturalny ludności.
zewnętrzne	<ul style="list-style-type: none"> - uruchomienie nowych zewnętrznych środków finansowych od 2015 roku; - rozwój podstrefy ekonomicznej w Nowej Soli; - rozwój turystyki; agroturystyki przy współpracy z sąsiednimi miejscowościami; - prorozwojowa polityka państwa polskiego; - dynamiczny rozwój Zielonej Góry i Nowej Soli jako ośrodków regionalnych; - bliska odległość od ośrodków szkolnictwa ponadgimnazjalnego i wyższego. 	<ul style="list-style-type: none"> - postępujące ubożenie społeczeństwa; - spowolnienie tempa rozwoju gospodarczego kraju; - duże utrudnienia biurokratyczne w pozyskiwaniu środków zewnętrznych; - wysokie oprocentowania kredytów; - brak w okolicy zakładów przetwórstwa rolnego. - niedostateczna ilość środków pomocowych na kanalizację, rewitalizację obiektów. - wysokie opłaty za dostęp do internetu.

IV. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ SOLNIKI

Zadania:

- 1. Przebudowa drogi gminnej relacji Cisów – Solniki w miejscowości Solniki.**
- 2. Remont i wyposażenie świetlicy wiejskiej wraz z biblioteką.**
- 3. Budowa boiska sportowego i placu zabaw wraz z ich ogrodzeniem.**
- 4. Budowa i modernizacja oświetlenia.**
- 5. Budowa kanalizacji ściekowej.**
- 6. Budowa ścieżek rowerowych.**

Zadanie 1.

Przebudowa drogi gminnej relacji Cisów – Solniki w miejscowości Solniki:

1) cel:

- podniesienie standardu życia mieszkańców,
- zwiększenie bezpieczeństwa kierujących i pieszych,
- zmniejszenie liczby kolizji drogowych i wypadków,
- poprawa płynności ruchu,

2) przeznaczenie:

- inwestycja polepszy bezpieczeństwo mieszkańców,

3) harmonogram realizacji:

- opracowanie dokumentacji w 2015 roku,
- realizacja zadania w latach 2016– 2017,

4) koszt szacunkowy zadania – 3.500.000,00 zł,

- budżet gminy 1 272 950,00 zł,
- środki Unii Europejskiej 2 227 050,00 zł,

Zadanie 2.

Remont i wyposażenie świetlicy wiejskiej wraz z biblioteką.

1) cel:

- odtworzenie centrum kulturalnego sołectwa,
- zabezpieczenie budynku przed degradacją,
- aktywizacja i rozwój społeczności wiejskiej,

2) przeznaczenie:

- wyremontowany budynek po szkole podstawowej będzie służył mieszkańcom wsi Solniki,
- będzie miejscem spotkań i wizytówką miejscowości,

3) harmonogram realizacji:

- opracowanie dokumentacji w 2017 roku,
- remont w latach 2018-2019

4) koszt szacunkowy 450.000,00 zł,

- budżet gminy 163.665,00 zł,
- środki z Unii Europejskiej – 286 335,00 zł,

Zadanie 3

Budowa boiska sportowego i placu zabaw wraz z ich ogrodzeniem.

1) cel:

- podniesienie standardu życia mieszkańców,
- poprawa bezpieczeństwa mieszkańców,
- realizacja imprez dla mieszkańców,

2) przeznaczenie:

- teren będzie służył mieszkańcom do organizacji imprez, festynów oraz zapewni zajęcia dla dzieci i młodzieży,

3) harmonogram realizacji:

- realizacja zadania w latach 2016 – 2017,

4) koszt szacunkowy zadania – 90.000,00 zł,

- budżet gminy – 32 700,00 zł,

- środki z Unii Europejskiej – 57 300,00 złotych.

Zadanie 4

Budowa i modernizacja oświetlenia;

1) cel:

- podniesienie standardu życia mieszkańców,

- zwiększenie bezpieczeństwa,

- zmniejszenie liczby przestępstw,

2) przeznaczenie:

- realizacja zadania posłuży mieszkańcom,

3) harmonogram realizacji:

- w roku 2019 – opracowanie dokumentacji oraz uzyskanie wszelkich niezbędnych pozwoleń,

- realizacja zadania w latach 2019 – 2020,

4) koszt szacunkowy realizacji zadania 250.000,00 zł,

- budżet gminy – 90 925,00 złotych,

- środki Unii Europejskiej – 159 075,00 złotych

Zadanie 5

Budowa kanalizacji ściekowej.

1) cel

- poprawa standardu życia mieszkańców,

- ochrona środowiska,

2) przeznaczenie:

- realizacja zadania posłuży mieszkańcom sołectwa;

3) harmonogram realizacji:

- lata 2019-2022,

4) Koszt szacunkowy 1 200.000,00 zł,

- budżet gminy 436 440,00,

- środki Unii Europejskiej 763 560,00 zł,

Zadanie 6

Budowa ścieżek rowerowych:

1) cel:

- podniesienie standardu życia mieszkańców,

- zwiększenie bezpieczeństwa,

- zmniejszenie liczby kolizji drogowych i wypadków,

- poprawa płynności ruchu,

2) przeznaczenie:

- inwestycja polepszy bezpieczeństwo mieszkańców,

c) harmonogram realizacji:

- realizacja zadania w latach 2021 – 2022,

3) koszt szacunkowy zadania – 300.000,00 zł,

- budżet gminy 109 110,00 zł,

- środki Unii Europejskiej 190 890,00 zł.

V. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW ZWIĄZANYCH Z KSZTAŁTOWANIEM OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW, SPRZYJĄCYCH NAWIĄZYWANIU KONTAKTÓW SPOŁECZNYCH, ZE WZGLĘDU NA ICH POŁOŻENIE ORAZ CECHY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNE, W SZCZEGÓLNOŚCI POPRZEZ ODNAWIANIE LUB BUDOWĘ PLACÓW PARKINGOWYCH, CHODNIKÓW, LUB OŚWIETLENIA ULICZNEGO.

Priorytetowym obszarem o szczególnym znaczeniu dla zaspakajania podstawowych potrzeb mieszkańców Solnik sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, aktywizującym społeczność, poprawiającym bezpieczeństwo osób Solnik będzie remont drogi gminnej wraz z budową chodników.

Remont drogi gminnej wraz z budową chodników realizowany będzie w centralnej części miejscowości Solniki. Zrealizowanie tego zadania pozwoli podnieść standard życia mieszkańców, zwiększy bezpieczeństwa kierujących i pieszych, w tym szczególnie dzieci, zmniejszy liczby kolizji drogowych i wypadków oraz poprawi płynności ruchu.

Mieszkańcy będą mogli bezpiecznie dojść czy dojechać do pracy, świetlicy wiejskiej czy filii biblioteki.

Drugim obszarem o szczególnym znaczeniu dla zaspakajania potrzeb mieszkańców Solnik sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, aktywizującym społeczność będzie remont i wyposażenie świetlicy wiejskiej wraz z biblioteką.

Powyższa świetlica wiejska usytuowana jest w centralnej części miejscowości Solniki przy drodze gminnej.

Zmodernizowana świetlica wiejska będzie miejscem gdzie odbywać się będą różnego rodzaju zebrania, imprezy integracyjne, wszelkiego rodzaju szkolenia w tym szkolenia dla rolników oraz zajęcia dla młodzieży i dorosłych. Pozwoli również na większą aktywność stowarzyszenia istniejącego jak i nowo powstałych.

Przedsięwzięcie to posłuży mieszkańcom tej miejscowości, podwyższając ich komfort życia poprzez zwiększenie możliwości zagospodarowania czasu wolnego.

Uzasadnienie

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich zakłada w swoich celach wspieranie procesów rozwoju wsi w dochodzeniu do poprawy warunków życia społeczności lokalnej, do wielofunkcyjności rolnictwa.

W ramach działania uruchomienie procesów związanych z tworzeniem oddolnych inicjatyw rozwoju lokalnego oraz wynikająca z nich realizacja inwestycji w infrastrukturze drogowej oraz modernizacja i wyposażanie obiektów pełniących funkcje kulturalne, sportowe, rekreacyjne i turystyczne jak również modernizacja przestrzeni publicznej.

Plan Odnowy Miejscowości Solniki został opracowany przez społeczność Solnik i przyjęty uchwałą Zebrania Wiejskiego Sołectwa Solniki w dniu 19 listopada 2015 roku.

Zgodnie § 10 ust.2 pkt 2 lit. b rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. z 2013 r., poz. 501; z 2014 r., poz. 665) rada gminy w tym przypadku Rada Miejska w Kozuchowie zatwierdza przedstawiony Plan Odnowy Miejscowości Solniki w formie stosownej uchwały.